

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

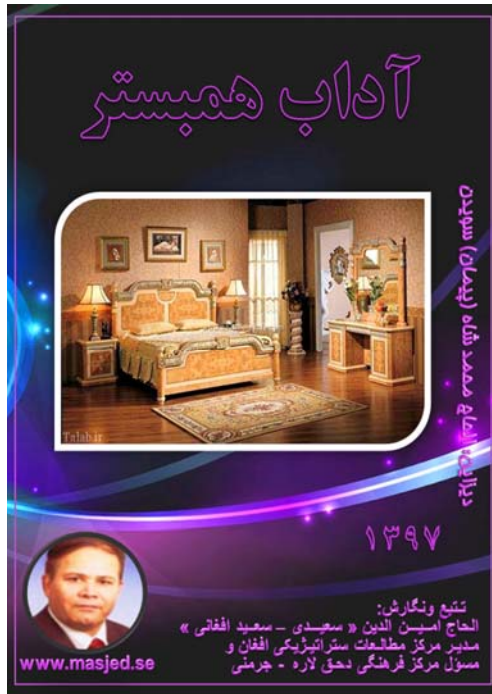
مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی

۰۹ جنوری ۲۰۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

آداب همبستر-۲

مجامعت در روزهای قاعدگی (حیض):

هدایت دیگر دین مقدس اسلام منع و حرام دانستن نزدیکی با زن در دوران قاعدگی (حیض) تا پایان آن و غسل نمودن جهت طهارت، است:

الله تعالی می‌فرماید: « **فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي المَحِيضِ وَ لَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ، فَبِأَآءِ تَطْهُرْنَ فَاَتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللهُ** » (سوره بقره : ۲۲۲) . یعنی: «در حالت قاعدگی از (جماع) با زنان کنارگیری نمائید و با ایشان (از طریق مهبل) نزدیکی نکنید، تا آنگاه که پاک می‌شوند، هنگامی که پاک شدند از جایی که خدا به شما امر داده است (و راه طبیعی زناشوئی و وسیله حفظ نسل است) با آنان نزدیکی کنید».

در حدیث آمده است: « **مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ** »؛ هر کسی با زنی که در حال خونریزی است یا در سوراخ پشت آن همبستری

کند، یا پیش کاهن (کسی که از امور آینده خبر می‌دهد) برود و سخنان او را باور کند، پس به دین محمد کفر ورزیده است. (ترمذی: ۱۳۵؛ ابن ماجه: ۶۳۹) لازم به یادآوری است که در ایام قاعدگی فقط عمل جنسی حرام است و بوسه گرفتن و سایر تلذذات از زن حلال می‌باشد.

مجامعت در وقت نفاس:

قبل از همه باید گفت که نفاس عبارت از خونی است که بعد از وضع حمل در زن مشاهده می شود و به اصطلاح خون باقیمانده است که در دوران حاملگی در رحم مادر باقی می ماند.

حکم نفاس به مانند حکم خون حیض و قاعدگی است، یعنی تا زمانی که خونریزی ادامه دارد همخوابگی و مجامعت شوهر با وی تا زمانی که خون پایان یابد حرام است.

خداوند متعال می فرماید: «وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاغْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ» (سوره البقره-) «از تو درباره حیض می پرسند، بگو: آن [مایه] رنج است، پس [به وقت] حیض از زنان کناره گیرید و تا وقتی که پاک شوند، با آنان نزدیکی نکنید، آن گاه چون [به خوبی] پاک شوند، [غسل کنند] از همان جا که خداوند به شما فرمان داده است با آنان آمیزش کنید.»

ابن قدامه در کتاب «المغنی» می فرماید: «وحکم النفساء حکم الحائض فی جمیع ما یحرم علیها ویسقط عنها، لا نعلم فی هذا خلافاً، وکذلک تحریم وطنها وحل مباشرتها، والاستمتاع بما دون الفرج منها، والخلاف فی الکفارة بوطنها، وذلك لأن دم النفاس هو دم الحيض...» یعنی: «و حکم نفاس شدگان مانند حکم حائض هست در همه اشیائی که بر او حرام هست و یا از او ساقط شده است، در این مورد خلاقی نمی بینیم و همچنین در مورد حرام بودن جماع و حلال بودن نزدیکی با آنها، و لذت بردن به آنچه که غیر از جماع باشد و خلاف در مورد کفاره جماع آنها، زیرا خون نفاس همان خون حیض هست.»

اما مدت زمان خونریزی در نفاس از مدت زمان قاعدگی بیشتر است و علماء در مورد حداکثر زمان برای نفاس دو رأی دارند: عده ای گفته اند که حداکثر زمان نفاس ۴۰ روز است و بیشتر از چهل روز به عنوان نفاس محسوب نمی شود حتی اگر باز خونریزی وجود داشته باشد و بلکه خونریزی بعد از چهل روز در حکم خون مستحاضه است. (مجموع فتاوی و رسائل (۲۸۹/۴).

بناءً هر زمانی که خون نفاس در زن قطع شد زن غسل می نماید، در آن صورت شوهرش می تواند با وی جماع کند. اما تا قبل از پاک شدن از نفاس، شوهر می تواند به غیر از جماع و مقاربت، به صورتهای دیگر با همسرش آمیزش کند. این عمل از شهوت فردی که نمی تواند در زمانی که زنش قاعده است، خودش را کنترل کند می کاهد.

خواننده محترم!

شریعت اسلامی با سایر معاشرت با زنان حائض، راه وسط و میانه را البته نه افراط یهودیت و نه تفریط نصارا را در پیش گرفته ، و به پیروان خویش هدایت فرموده است که در هنگام عادت زنان از محل ترشح خون با زنان خویش نزدیکی نکنند. ولی از سایر تمتعات می تواند مستفید گردند.

طوری که رسول الله صلی الله علیه وسلم در این بابت می فرماید: «**إِصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ**». ابوداود (۲۵۵) و مسلم (۳۰۲).

هكذا در حدیثی از «مسروق بن اجدع» روایت شده که گفت: «از عایشه پرسیدم: من می خواهم درباره چیزی از شما سؤال کنم ولی شرم دارم! عایشه رضی الله عنها گفت: ولی من مادرت هستم و تو پسر هستی، مسروق گفت: مرد چه چیزی را می تواند با زنش انجام دهد وقتی که او قاعده (در حیض) باشد؟ عایشه رضی الله عنها گفت: هر چیزی به جز نزدیکی جنسی». امام طبری در تفسیرش (۳۷۸/۴) با سند صحیح و امام بخاری در کتاب تاریخش.

و تردیدی نیست که عایشه رضی الله عنها آگاه ترین مردم نسبت به این مسأله است، زیرا او زوجه نبی صلی الله علیه وسلم بود و هیچ یک از مذاهب اهل سنت مخالف این رأی نیستند. همه علماء بر این رأی اند که جماع مرد با همسر خود در حال حیض حرام است ، و بر زن واجب است که همسر خود را از این عمل باز دارد و با آن مخالفت ورزد

که با در خواست شوهرش در این مورد موافقت نکند زیرا **اطاعت از مخلوق در مقابل مخالفت با خالق جانز نیست.**

شیخ ابن عثیمین در این مورد می فرماید:

«آیت متذکره ، بیانگر این مطلب است که جماع و آمیزش با زن در دوران حیض، حرام است. هرگاه زن پاک شد تا وقتی که غسل نکرده نباید با او آمیزش نمود، چون خداوند متعال می فرماید: «**فَبَادَا تَطَهَّرْنَ**» یعنی وقتی که غسل کردند. خداوند متعال می فرماید: «**وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا**» (سوره المائده-۶) «و اگر جنب باشید، غسل کنید.» اما شوهر می تواند به غیر از جماع و مقاربت، به صورتهای دیگر با همسرش آمیزش کند. (مراجعه شود - فقه العبادات(۱۱۲-۱۱۵) شیخ ابن عثیمین)

خواننده محترم!

برخورد دین یهودیت، با زن حائض و زنکیه در دوران مریضی ماهانه باشد بی نهایت شدید و ظالمانه است، دین یهودیت در تعلیمات خویش گفته اند که حتی نشست و برخاست و تماس با او موجب نجس شدن بدن و لباس انسان می شود.

در تورات با تمام صراحت آمده : زن تا هفت روز بعد از عادت ماهانه اش شرعاً نجس بوده و در آن مدت هر کس به او دست بزند تا غروب نجس خواهد شد و او روی هر چیزی بخوابد یا بنشیند آن چیز نجس خواهد شد. اگر کسی هم به رختخواب آن زن یا به چیزی که او روی آن نشسته باشد دست بزند باید لباس خود را شسته و غسل کند و شرعاً تا غروب نجس خواهد بود و مردی هم که در این مدت با او نزدیکی کند شرعاً تا هفت روز نجس بوده و هر رخت خوابی که او روی آن بخوابد نجس خواهد بود. (سفر لویان، ۱۹: ۱۵-۲۴)

مهم ترین محرّمات نزد ملت های اولیه مربوط به دوره حیض زن بوده و در این هنگام هر کس یا هر چیز او را لمس می کرد اگر انسان بود فضیلتش را از دست می داد و اگر غیر آن بود فایده اش از بین می رفت. وضع حمل نیز نجس بود و موجب ناپاکی زنان می شد و پس از آن لازم بود آداب خاصی به کار رود تا زن از نجاست پاک شود.

همبستری با زن نه تنها در ایام حیض بلکه در تمام دوران حمل و شیر دادن میان قبیله های اولیه حرام بود. شاید این از ابداع های خود زنان بود تا بتوانند به این ترتیب راحتی خودشان را بیشتر حفظ کنند؛ ولی علت های اصلی به زودی فراموش می شود و زن وقتی چشم باز می کند خود را در نظر دیگران نجس می بیند و کم کم خود نیز، این ناپاکی را باور می کند و حیض و بارداری را همچون ننگی تلقی می نماید. (ویل دورانت، تاریخ تمدن، جمعی از مترجمان جلد ۱ صفحه ۸۴-۸۵).

نظر اطباء در مورد قرابت جنسی در مدت حیض:

طب امروزی بر این امر معتقد است که : « دوره حیض با وصف آن که يك امر کاملاً طبیعی می باشد برای زنان موجب درد های مختلف می گردد . در زمان حیض عادتاً دگرگونی هائی در مزاج زنان به مشاهد رسیده ، در تمام بدن احساس گرفتگی نموده و درد های شدیدی را در کمر احساس می نمایند.

به علاوه درد های دیگری نیز دیده می شود که همه در ذات خود از جمله اعراض حیض به حساب می روند. اگرچه از لحاظ علمی حیض را نمی توان مریضی نام نهاد، اما خطرات آن از مرض کمتر نیست زیرا زن درد هائی در دوران حیض احساس می کند که به ضعف شدید جسمانی مبتلا می گردد . و برخی از اوقات شدت این

درد ها در عده ای از زنان موجب ایجاد فولنج ها گردیده و زیادتر وقت با اعراض هیستری همراه گردیده و به بیهوشی می انجامد.

هدف از توضیح این نکات به منظور آنست که فقط زن است که در معرض تمام این مشکلات قرار گرفته است. همچنان کلمه «آدی» که در آیت متبرکه ذکر از آن به عمل آمده است مفهوم پلیدی خون و کثافت محل را می رساند که مرد مهذب را به دوری از آن وامی دارد.

باید تذکر داد که ترشحات بدن انسان به دونوع تقسیم می گردد: یکی از آنها دارای فایده و به نفع جسم انسان است، مانند ترشحاتی که به هضم غذا و یا تناسل و تولد کمک می نماید و یا ترشحات که داخل جهاز و بافت های جسم را تنظیم می کند این نوع ترشحات برای حیات و دوام آن ضروری و بدون ضرر می باشد.

نوع دوم ترشحاتی است که بدون فایده است و لازم است آن را از جسم دور ساخت، اگر این مواد که سمی است در بدن باقی بماند، به جسم زیان می رساند. مانند ادرار و مدفوع، عرق و حیض و...

خون حیض که خون فاسد و نجسی است، از جمله ترشحات مضره به حساب آمده و باید از بدن خارج گردد، این خون دارای میکروبیائی است که نه تنها موجب درد ها برای زن می شود بلکه اگر عمل جنسی در این مدت صورت پذیرد موجب التهابات حاد اعضای تناسلی مرد نیز می گردد. زیرا میکروب به داخل قنات بولی راه یافته و بعضاً مثانه و هر دو حالب را نیز مصاب می سازد؛ و در برخی از اوقات التهابات به غده کوبر، پروستات، غده های تولید کننده منی، خصیه ها و بریخ نیز سرایت می کند.

التهاب قنات بولی موضوع ساده نیست بلکه درد های و عوارضی بر شخص می گذارد که طاقت فرسا می باشد. و برخی از اوقات همین التهابات مانع دفع ادرار می گردد و یا هم انسان را به درد های شدید مواجه می سازد؛ که تحمل ناپذیر است. این التهابات با افزایات شدید مذی همراه بوده که در حالات پیشرفته با خون توأم می شود. و موجب تب، لرزه و در نهایت موجب ضعف جسمی می گردد. اگر این التهاب مجری خلفی را مصاب سازد و یک اندازه چرک با خون آمیخته گردد، زمینه ادرار را به مشکلات مواجه ساخته و انسان به درد های شدید مواجه می گردد، جسم ضعیف شده و موجب کم اشتھائی می گردد، و اکثراً این وضعیت با تب و سرعت ضربان قلب دوام می یابد و در زیادتر از موارد به مرض مزمن مبدل می گردد و خطرات دیگری را از جمله التهابات حشفه و قلفه را به وجود آورده، و در نهایت در بسیاری موارد به عملی قطع ذکر می انجامد تا از مسموم شدن سایر بدن جلوگیری به عمل آید. آنچه تا اکنون ذکر نمودیم به سبب التهاب بیسط در مجری بولی می باشد و بعید نیست که اگر التهاب به حالب ها و قاعده گرده ها سرایت کند و مانع پائین شدن بول گردد این عمل در قدم نخست موجب تسمم خون شده و خطر حتمی مرگ در قبال دارد.

استمناء مرد از زن در ایام حیض و نفاس:

لذت بردن شوهر از همسر در ایام حیض و نفاس مادامی که به صورت دخول در فرج زن یا مقعد وی نباشد جایز است حال به هر طریقی که صورت پذیرد.

افشای راز زناشویی و متعلقات آن:

رازداری رکن اول و اساسی در زندگی مشترک زن و شوهر به شمار می رود، دین مقدس اسلام برای هر یک از طرفین اکیداً هدایت فرموده است، موضوعات مربوط به عمل جنسی و تلذذ از یک دیگر را پیش دوستان خویش افشاء نکنند.

پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌فرماید: «إِنَّ مِنْ أَسْرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يَفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا»؛ از بدترین مردم نزد الله تعالی، مردی است که با زن خود همبستر می‌شود، سپس راز وی را فاش می‌کند. (این حدیث را ابن ابی شیبیه ۱/۶۷/۷ و از طریق ایشان مسلم ۱۵۷/۴ و احمد ۶۹/۳ و ابونعیم ۲۳۷/۲۳۶/۱۰ و ابن سنی در شماره ۶۰۸ و بیهقی ۱۹۴/۱۹۳/۷ از ابوسعید خدری روایت نموده اند)

- همچنان در حدیث دیگری از اسماء بنت یزید روایت است که او با تعدادی از زنان و مردان در محضر رسول الله صلی الله علیه وسلم نشستند و رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: آیا ممکن است بعضی از مردان و زنان اخبار مربوط به مقاربت و همبستریشان را به دیگران بگویند؟ اسماء می‌گوید همه سکوت کردند، من گفتم: ای رسول الله، بلی به الله قسم یاد می‌کنم که هم مردان و هم زنان چنین می‌کنند، پیامبر فرمودند: این کار را نکنید، زیرا این عمل مانند کار شیطان نری است که شیطان ماده ای را در وسط راه گرفته و با او جماع نماید و مردم به آنها نگاه کنند. (این حدیث را احمد روایت نموده و حدیث ابوهریره که ابن ابی شیبیه و ابوداود ۳۳۹/۱ و بیهقی و ابن السنی در شماره ۶۰۹ روایت نموده اند)

لیسیدن رطوبات اعضای تناسلی یکدیگر:

شیخ أبو عبدالله عبدالرحمن البراک متولد سال ۱۳۵۲ هجری که از علمای معروف عربستان سعودی که عضویت هیئت التدریس بجامعة الامام محمد بن سعود الاسلامیه را در کشور عربستان نیز دارا می‌باشد در مورد لیسیدن رطوبات اعضای تناسلی یکدیگر طی فتوایی شرعی می‌نویسد:

اولاً: برای هر یک از زوجین جایز است که از جسم یکدیگر بهره‌برداری کنند. الله تعالی می‌فرماید: «هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ» (سوره بقره آیت ۱۸۷). یعنی: آنان (زنان) برای شما (مردان) لباسی هستند و شما (مردان) نیز برای آنان (زنان) لباسی هستید.

و نیز می‌فرماید: «نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ» (سوره بقره آیت ۲۲۳). یعنی: (زنان شما کشتزار شما هستند پس از هر جا (و هر گونه) که خواهید به کشتزار خود (در) آئید. ولی فراموش نکنید که: در این مسأله باید دو امر را رعایت نمود:

نزدیکی نمودن با زن از پشت، و: (پرهیز از) نزدیکی کردن با زن در هنگامی که او در حیض و نفاس.

در مورد لیسیدن رطوبات اعضای تناسلی بین مرد و زن تعداد کثیری از علماء به چند دلیل این عمل را منع فرموده اند:

اول: در این عمل خطر نجس شدن زن وجود دارد و ممکن است هنگام خروج منی مقداری نجاست نیز همراه آن خارج شود. به خصوص که قبل از دفع شدن منی، مذی و ودی که هر دو نجسند جریان می‌یابند، یا مقداری ادرار در انتهای دفع شدن منی خارج شود.

و در اینجا بر این گمان می‌رود که حکم (المنثنة) وارد شود. یعنی یقین همچنان که فقهاء می‌گویند. پس از این وجه حرام می‌شود، چرا که به حقیقت شرع برای سد ذرایع آمده است. (یعنی چون احتمال دارد همراه منی مقداری نجاست به دهان زن وارد شود، بنابراین این احتمال بر یقین حکم می‌شود و بهتر است به خاطر سد ذریعه این عمل صورت نگیرد)

دوم: بادر نظر داشت این که منی نزد بعضی از علماء طاهر است، ولی آنها بلعیدن منی را به خاطر پلید و ناپاک بودن آن جایز نمی‌دانند به دلیل این فرموده الله تعالی که می‌فرماید: «ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث» (سوره

أعراف ۱۵۷). یعنی: و برای آنان چیزهای پاکیزه را حلال و چیزهای ناپاک را بر ایشان حرام می‌گرداند. **سوم:** در این عمل تشابه به زنان کفار و اهل عیاش و زنا وجود دارد کسانی که هیچ چیز نزد آنها مهم نیست مگر لذت جوئی از شهوات و به سان حیوانات زیستن، حتی بعضی از حیوانات خودداری می‌کنند از نزدیک شدن فرج نر، و پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌فرماید: (من تشبه بقوم فهو منهم). یعنی: هر کس خود را شبیه کفار نماید پس او نیز مثل آنها خواهد بود. مسند امام احمد و غیره با سند مطمئن.

استمناء بین زوجین:

فهم کلی که در تعریف استمناء آمده است همانا به معنای خود ارضائی گفته شده است. یعنی کسی که با دست یا وسیله زائد دیگری اسباب تحریک و ارضای خود را فراهم می‌آورد، این استمناء حرام است. اما اگر زن و شوهر برای همدیگر این عمل را انجام دهند، مثلاً همسر با دست خود موجبات ارضای شوهرش را فراهم آورد و یا آن که مرد با دستش موجبات ارضای زنش را فراهم کند، این استمناء نیست. (به عبارتی استمناء کردن زمانی حرام است که شخص به وسیله ای غیر از همسر یا شوهر خویش موجبات ارضای خود را فراهم آورد ولی اگر ارضای شهوت یا غریزه توسط همسر یا شوهر وی صورت گیرد حرام نیست حال و لو اسمش را استمناء بگذارند.)

استمتاع و لذت جوئی به صورت کل:

طوری که در فوق هم متذکر شدیم که: برای هر یک از زوجین جایز است که از تمامی بدن یک دیگر استمتاع و لذت ببرند، میت وانند به (بدن) همدیگر نگاه کنند، یک دیگر را لمس نمایند حتی فرج (و آلت). به صورت کل در اسلام هر نوع لذت بردن زن و شوهر از هم جایز است ولی به شرطی که کرامت انسانی حفظ شود.

زنای خیالی:

جایز نیست که مرد، هنگام مجامعت با زوجه خویش زن غریبه‌ای را تصور کند و یا زن، مرد اجنبی را در خیال آورد. ادامه دارد